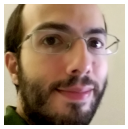
Cura dels dèbils

Per JoanM el dc., 09/09/2020 - 21:00

En tota comunitat hi ha persones més dèbils: alguns van a un ritme més pausat, altres per malaltia, altres per escrúpols, o per manera de ser, altres per fragilitat psicològica, o pel sofriment que passen per alguna circumstància personal passada o present... La cura dels més dèbils és l'ADN d'una comunitat cristiana, la manera intrínseca de vertebrar-la. Això configura una església davallant, centrant-la en els últims.

Pere Claver, transformat pel testimoni d'Alonso Rodríguez, jesuïta i senzill porter del col·legi de Montsió (Mallorca), va ser enviat a Cartagena de Índias (Colòmbia), on seguint l'estela d'un altre jesuïta, Alonso de Sandoval, es dedicà incansablement a servir els negres que arribaven com a esclaus en grans quantitats i condicions infrahumanes, i a lluitar contra la tracta d'esclaus. A través d'intèrprets intentava ajudar-los, oferint menjar, consol, o portant-los a un hospital si estaven malalts. També els parlava del cristianisme amb dibuixos i intèrprets. Ajudava a l'hospital de leprosos escombrant, fent els llits,... i es dedicava als presos, confessant-los i consolant-los. La seva vida d'austeritat i entrega mica en mica estengué una fama de santedat, tot entorn de la cura als més dèbils.

Pere Claver va captar l'essència dels seguidors de Jesús. Avui també arriben de lluny altres esclaus: esclavitzats per guerres o fam als seus països, esclavitzats per prostitució o persecució política, sexual, o de qualsevol tipus... La humanitat de passar temps amb ells, de servir-los, d'ajudar-los, és allò que fa resplendir Crist en la vida de Pere Claver. Quines persones ens inspiren avui aquesta manera més plena de seguir Jesús servint els dèbils que hi ha en el nostre voltant? I si som nosaltres, els dèbils, com podem correspondre i encomanar aquesta estima i humanitat els uns pels altres? Et demanem, Esperit, la teva força que des de la feblesa sol transformar-nos sempre molt més.